

Johann Quistorp

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Quistorpius, D. & Theol. Facult. Senior, Ad Dn. Ernesti Sibrandes, Senatoris Prodentissimi funus, quod vidua moestissima parabit ... Omnes Academiae Cives diligenter invitat

Rostochii: Kilius, 1562 [i.e. 1642]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774761903>

Druck Freier Zugang

Qvistorp, J.,
in
E. S i b r a n d .

R o s t o c k , 1 6 4 2 .

21

PROGRAMMA

47.

QVO

RECTOR

Vniversitatis Rostochiensis

JOHANNES QVISTOR-

PIUS, D. & Theol. Facult.

Senior.,

AD

DN. ERNESTI
SIBRANDES,

Senatoris Prudentissimi funus, quod
vidua mœstissima parabit,

Ad hodiernam mediam primam in Templo

Mariano

Omnes Academiae Cives diligenter invitatur.

ROSTOCHII,

Litteris NICOLAI KILII Acad. Typog.

ANNO cl b XLII,

Iserias & calamitates, quibus mortalem hanc vitam viventes obnoxij sumus, sacræ pariter ac profanæ literæ identidem ingeminant, & omnes vitæ humanæ partes luce meridianâ clariùs ostendunt. *Occupatio magna creata est omnibus, & jugum grave super filios Adami, à die exitus de ventre matris eorum, usque in diem sepulturæ in matrem omnium.* Inquit Syracides. Euripides, vitam hominum non vitam, sed calamitatem nominabat. Etenim, si quis omnium vitæ suæ partium rationem ineat, & mente accuratiùs perpendat, quæ à momento primi sui in vitam ingressûs, usque ad horam vitæ suæ ultimam, expertus est, & optio ipsi detur, ut denudò vivendo, elapsos annos & quæ secum tulerunt, repetat; non censeo inventum iri, qui non

non malit ex hâc vitâ exire, quàm præteritos annos, eorundem casus, & quæ prætereâ secum tulerunt, iterare. Eò autem hominum calamitates majores sunt, quò plerique in illis æstimandis sunt stupidiore. Ægrotis illis similes sumus, qui periculosè quamvis laborant, dolorem tamen non solum non sentiunt, sed & morti se vicinos, rectè valere censent. Absque stupore hoc esset, nihil optaremus magis, quàm corporis sarcinam deponere, & Christo conjungi. Mercenarij laboribus diei defatigati anxie vesperam, quâ ipsis à laboribus immunibus esse licet, & ad quietem se componunt, expectant. Nauræ varijs pelagi procellis jactati, nihil magis optant, quàm portū ingredi, ubi in tuto collocantur. Nos variæ vitæ molestiæ fatigant: nos fluctus decumanis majores in hujus mortalitatis pelago lactant, & tutam stationem ostensam horremus. O stuporem! ô cœcitatem deplorandam! Si firmiter statueremus, piâ ex hac vitâ emigratione quietem nos consequi, & in portū deferri, votis omnibus illam exoptaremus, & cum Apostolo, dissolvi & cum Christo esse, anxie optaremus. Hæc juxta cum Paulomens

Io mens fuit Dn. ERNESTO SIBRANDO,
Senatori hujus Urbis prudentissimo. Hic vitæ
vesperam sibi imminere animadvertens, nihil
optavit magis, quàm miserijs suis defungi, &
ad meliorem vitam transferri. Ærumnosam
ille hanc vitam ingressus est, Anno millesi-
mo, quingentesimo, septuagesimo octavo,
Januarij die decimo quarto. Proinde annos
sexaginta quatuor & menses duos, dies tres,
ceu mercenarius in illâ sudavit & alfit: Et ceu
nauta, mare hoc sulcavit. Pausa nunc ipsi
laborum facta est; nunc in portu navigat. La-
boriosam hanc vitam, mare hoc tempestuo-
sum ille anno, quem dixi, hîc Rostochij in-
gressus est. Natus patre HENRICO SZ-
BRAND / cive primario, Matre DO-
ROTHEA SCHZINGE / foeminâ
honestissimâ & pientissima, quæ ex nobili
Wencksterniorum familiâ genus duxit.
Avum paternum habuit JOHANNEM
SZBRAND / civem hujus Urbis, dum
viveret, inter primos. Maternus ipsi avus fuit
Vir Amplissimus JOHANNES SCH-
ZINGE / qui Hamburgi natus, hîc apud nos
sedem sibi fixerat. Parentes, ut filius hic
suus

suus rectè educaretur, & ad virtutem à ju-
ventute duceretur, nihil in se desiderari passi
sunt. Non enim solùm apud nos Rostochij,
privatis & publicis præceptoribus informan-
dum tradiderunt, sed & quum eâ ætate &
eruditione esset, ut cum fructu in exteris lo-
cis, ea quæ hîc cœperat, continuare posse vi-
deretur, nullis parcentes sumptibus, eum in
Belgium, ubi biennium substitit, in Angliam
deinde, post in Galliam miserunt. Nec ille
solùm, quod multis solenne est, in exteris lo-
cis versans, oppida, pagos, Tempa, curias re-
censere didicit, sed ejus, cujus gratiâ missus
erat, memor, & doctior & melior ad nos rediit.
Patriæ redditus, matri viduæ & convixit, &
ceum filium decet, in ferendis rei Oeconomica
difficultatibus non leviter juvit. Quod dum
agit, summo ita disponente numine, ijsq; quo-
rum interest, suadentibus & approbantibus,
Anno 1607. 19. Januarij vitæ sibi sociam elegit
ANNAM HUBEMANNES/ fæminam
honoratissimam, quam obitu suo prior mari-
tus ARENT BERNES/ Civis specta-
tatissimus viduam fecerat. Fuit inter hos ma-
trimonio copulatos, annos triginta quinque

P 3

& con-

& concors & tranquillum conjugium. Et quod Titus Pomponius Atticus apud Cornelium Nepotem, de se olim gloriatus est, nunquam cum conjugē in gratiam se rediisse, quia scilicet nunquam inter eos Offensæ quidquam intercesserat: Idem hi maritali de se prædicare potuerunt, quibus idem fuit velle, idem nolle. Romæ olim vir & uxor dissidentes in Templum Dæ *Viriplacæ* concedere, & ibidem æquis animis in gratiam redire solebant. Non id in hoc conjugio, in quo animi conviventium amicè conspirârunt, necesse fuit. Nec solùm jucundum, sed & fecundum habuerunt conjugium. Aucti enim sunt filiabus duabus uno partu in lucem editis, filijs tribus: ex quibus unus JOHANNES, juxta cum filiabus statim in tenellâ ætate ad plures & meliores abiêre. Supervivebant duo, HENRICUS, primo, ERNESTUS, secundo-genitus. Illum feliciter ad eruditionem & honores succrescentem, & jam Utriusq; Juris Doctoris titulo insignem viderat Pater, Eumq; & sibi, & generi porrò ornamento futurum sperabat. At spem hanc ante triennium inopina & non expecta-

Spectata mors incidit. Superest ex hoc numero liberorum Unus, DN. ERNESTUS, patri homonymus, Civis apud nos honoratus, qui juxta cum matre viduâ patris obitum acerbè luget. Emortuus nostet Dominus ERNESTUS **ΣΥΒΡΑΝΔΕ** / quum & naturæ dotibus & ingenio polleret, atq; usu & experientiâ illud acuisset, Amplissimo apud nos Ordini Senatorio dignus visus fuit, qui clavo Reipublicæ adhiberetur; eundemq; Anno 1638. die Matthiæ Apostolo sacro, inter Senatores hujus urbis esse voluit. Ipse Senator factus illud quoq; Homericum sibi dictum esse putavit:

ἔχρη παννύχιον εὐδαι βεληφόρον ἀνδρα.

Strenuè sui sategit officij, & sine *περὶ σωτηρίας*, quæ nonnullorum quandoq; animos offendit, id, quod suum erat, egit. Cum diligentia in commisso officio, adjunctus erat Verbi divini audiendi ardor. Rarò, non solum in ordinarijs concionum, sed & in precum horis desiderabatur, quin & dum ex Templo finitis sacris secundâ Natalitiorum Christi feriâ domum revertitur, inbecillitatem quandam Corporis sentire cœpit, quæ indies augmentum sumens ipsum in lectum conjecit, nec

con-

conjecit solùm, sed & eidem affixit, & summis
doloribus maçtavit. Superavit ille hos pati-
entiâ & constantia Christianâ, donec post
undecim septimanarum decursum, mente
sibi rectè constante, indubitatâ in Christo fi-
duciâ, placitâ morte ab his, quæ hæc vita
& βίη ἀλλὰ θιοφωρα, non vita sed calamitas, secum
fert, liber, ad vitam meliorem 17. hujus men-
sis die circa 8. Vespertinam transijt. Dormi-
torio hodie ad mediam primam inferentur
Corporis exuviæ, ut illas Academiae Cives eo-
dem deducendas frequentes comitemini,
hoc est, quod rogo & hortor. P. P. Ro-
stochij, 22. Martij Anno 1642.

ſpectata mors incidit. Super
ro liberorum Unus, DN. ER
tri homonymus, Civis apud
qui juxta cum matre viduâ
acerbè luget. Emortuus no
ERNESTUS ΕΞΒΑΥ
& naturæ dotibus & ingenio po
& experienciâ illud acuiſſet, An
nos Ordini Senatorio dignus
clavo Reipublicæ adhiberetur
Anno 1638. die Matthiæ Apo
ter Senatores hujus urbis eſſe
Senator factus illud quoq; H
dictum eſſe putavit:

ἔχρη παννύχιον εὐδειν βεληφόρον

Strenuè ſui ſategit officij, & ſir
quæ nonnullorum quandoq;
dit, id, quod ſuum erat, egit. C
in commiſſo officio, adjunctu
vini audiendi ardor. Rarò, no
dinarijs concionum, ſed & in
deſiderabatur, quin & dum ex
ſacris ſecundâ Natalitiorum C
mum revertitur, inbecillitate
Corporis ſentire cœpit, quæ in
tum ſumens ipſum in lectum

ume
S, pa
catus,
tum
minus
uum
; uſu
apud
qui
emq;
, in
Ipſe
ſibi

ηψία,
ffen
entiâ
bi di
n or
noris
nitis
à do
lam
nen
nec
con-

